

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.471/2011/5.szám

A Kúria az ügyvéd által képviselt Korlátolt Felelősségű Társaság felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága /1033 Budapest, Huszti út 42./ alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. április hó 12. napján kelt 8.K.30.207/2010/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 8.K.30.207/2010/9. számú ítéletét és az alperes 15498/2006. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 /harmincezer/ forint elsőfokú és 15.000 /tizenötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2000. évben több alkalommal tankolt gépjárműibe üzemanyagot az Rt. IX. kerületi, úton üzemeltetett üzemanyag-töltő állomásán.

Az összes vásárolt mennyiség 672,17 liter volt, melyről számlák kerültek kiállításra. A felperes a számlák összegét bankkártyával egyenlítette ki.

A vámhatóság ellenőrzése felderítette, hogy a felperes részére kiállított számlák a benzinkút könyvelésében nem találhatók, azok nem a tényleges tankoláskor lettek kiállítva. Valamennyi számla sztornírozott számlák után került kibocsátásra; ezért a számlák fiktívek, mivel egy tankoláshoz csak egy számla tartozhat és a

kútoszlop, valamint a pénztárgép összeköttetése miatt valós számlának csak az először kiállított számla tekinthető.

Erre figyelemmel a jövedéki hatóság a 2006. március 2. napján kelt 9544/2006. számú határozattal a felperes terhére 57.134 Ft jövedéki adót és 571.340 Ft jövedéki bírságot szabott ki.

Döntését a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 165. § /2/ bekezdésében, 166. § /1/ és /2/ bekezdéseiben, a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Jöt2./ 1. § /4/ bekezdésében, 4. § a) pontjában, 15. § /2/ bekezdésében, 16. § a) pontjában, 17. § /3/ bekezdésében, 48. § /7/ bekezdésében, 51. § /1/ bekezdésében, 110. § /5/ bekezdésében, 114. §-ában, a számla, egyszerűsített számla és nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint a nyugta adását biztosító pénztárgép és taxaméter alkalmazásáról szóló 24/1995. /XI. 22./ PM rendeletben foglaltakra alapította.

Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes által bemutatott számlák nem fogadhatók el a gázolaj származásának és adózott voltának igazolására.

A bizonylatok fiktívek, a felperes jogellenes magatartásával megszegte a jövedéki törvényben foglaltakat, mivel nem adóraktárban előállított jövedéki terméket birtokolt és használt.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes megfeledezett arról az objektív tényről, hogy a felperes által csatolt anyagokból minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a gázolaj teljes összegét adóval együtt megfizette.

A számlában feltüntetett adatok valódiságáért a kibocsátó felelős, és a vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán a termékértékesítés körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el. A bírói gyakorlat alapján a jövedéki termék vásárlójának nincs objektív felelőssége a termék beszerzése során.

Kifogásolta a 2000. évi eseményre vonatkozóan a 2004. május 1. napján hatályba lépett új Jöt. szabályainak alkalmazását. Álláspontja szerint a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény /a továbbiakban: Jöt1./ előírásait kellett volna alkalmazni. Ezen túlmenően az Rt. részéről átadott adatok hitelességét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította, mivel azt állapította meg, hogy az alperes határozata megalapozott és jogszerű döntést tartalmaz.

A felperes által bemutatott számlák közül egyiket sem először állították ki, hanem sztornírozott számlák után, ezért ezek

fiktívnek minősültek.

Az adatok nagy mennyisége miatt jogszerűen kerültek átadásra CD adathordozón, a felperes által hivatkozott jogszabályok jelen esetben nem relevánsak.

Nem tartotta indokoltnak szakértő kirendelését, miután a felperesi számlák nem találhatók az Rt. könyvelésében, és a gazdasági esemény valódiságának ellenőrzése csakis akkor lehetséges, ha azt a kibocsátó is lekönyvelte. Csak akkor mentesülhetett volna a felperes a felelősség alól, ha a számlák ott is megtalálhatók.

Nincs jelentősége a felperes jóhiszeműségének sem, mivel a Jöt2. az objektív felelősség talaján áll.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése iránt. Álláspontja szerint a tényállás tévesen került megállapításra, ebből következően a bíróság téves következtetést is vont le.

Ismételten kifogásolta, hogy a számlák nem a digitális archiválás szabályairól, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatos elektronikus archiválás szabályairól szóló 7/2005. /VII. 18./ IHM rendeletnek megfelelően kerültek átadásra.

Mivel nem ezen eljárási rend szerint került sor a számlák archiválására, ezért az azon szereplő adatok teljessége és hitelessége kizárt, azokhoz jogi garancia nem fűződik; ezzel összefüggésben ezek nem felelnek meg a Pp. 195. § /5/ bekezdésében foglalt előírásnak sem.

Hangsúlyozta, hogy nem tekinthető irrelevánsnak az, hogy ő banki átutalással fizetett, hiszen mind a mai napig a kifizetett vételárat nem kapta vissza.

A szakértő kirendelésének elutasítása jogszerűtlen, hiszen a Jöt2. 114. §-a szerint a jövedéki termék adózott voltát nem csupán számlával, hanem más, hitelt érdemlő módon is lehet bizonyítani. Az sem lényegtelen, hogy a felperes hányadik vásárló volt a sorban, azaz miért nem a felperes lenne hiteles vásárlónak tekinthető.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában tartását kérte, kiemelve, hogy nem elektronikus okiratok kerültek átadásra, hanem egy adatállomány, melyre a felperes által hivatkozott jogszabály nem irányadó.

Változatlanul állította, hogy nincs jelentősége annak, hogy a felperes hányadik a sorban, mert a könyvelésben a számlák nem találhatók, így a gazdasági esemény megtörténte nem bizonyított; hitelt érdemlő módon a jövedéki termék adózott volta ezáltal nem igazolt.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az eljárásban elsődlegesen eldöntendő kérdés volt, hogy a 2000. évben kiállított számlák tekintetében melyik jogszabály előírásai

az irányadók. A 2003. évi CXXVII. törvény a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzeti szerződést kihirdető törvény hatályba lépésének napján lépett hatályba, vagyis 2004. május 1. napján.

E törvény hatályba lépésével egyidejűleg hatályát veszttette a Jöt1. törvény és az új törvény átmeneti rendelkezései nem tartalmazznak előírást a jövedéki bírsággal kapcsolatos folyamatban lévő ügyekre. A bírósági gyakorlatban kialakult az a szabály, hogy jogszabálysértést mindig az igény keletkezésének, jogsértés elkövetésének időpontjában hatályban lévő jogszabályok alapján kell elbírálni.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során ugyanis gyakori, hogy az elbírálás időpontjában már nem az a jogszabály van hatályban, mint amikor a határozatot hozták, illetve a jogsértés bekövetkezett.

A jogalkotó különböző módon rendelkezik a hatályon kívül helyezett, illetve az új jogszabályi rendelkezések alkalmazására a közigazgatási jogviszonyok körében.

Egyes esetekben az új jogszabályt a folyamatban lévő ügyekben korlátozás nélkül rendeli alkalmazni a jogalkotó.

A perbeli esetben a 2004. május 1. napjával hatályba lépett Jöt2. rendelkezései illet nem tartalmazznak, ebből következően a jogsértés elkövetésekor hatályban lévő Jöt. 1. szabályai voltak alkalmazandók a jogkövetkezmények meghatározása körében. Ugyanakkor magára a jövedéki eljárásra annak lefolytatásakor hatályos, Jöt2. szabályok alkalmazandók.

Nem vitás, hogy a Jöt1. szerinti szabályozás lényege is az, hogy szabad forgalomban csak olyan jövedéki termék szerezhető be, tartható birtokban és használható fel, amely után az adót megfizették. Adózás alól elvont terméknek kell tekinteni azt a jövedéki terméket, melynek adózott voltát birtokosa, felhasználója számlával, vagy más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani.

A perbeli esetben nem volt vitatott, hogy a felperes könyvelésében szereplő számlák a kiállító kútnál nem lelhetők fel, a nyugtával és számlákkal manipulációk történtek.

Ugyanakkor nem lényegtelen az a körülmény, hogy a felperes a tankolásokat bankkártyával, bankon keresztül átutalással fizette meg, melynek nyoma van a felperes bankszámláján, illetőleg a felperes hiánytalanul bemutatta a számlák összegének megfizetését igazoló - a bankterminál által kinyomtatott - nyugtákat.

Ezen összegek útját az alperes nem követte le, nem került megállapításra és bizonyításra, hogy ezen összegeket a felperes az Rt-től visszakarta; ezáltal a jövedéki termékek adózott volta nem igazolt.

Nem elhanyagolható ugyanis az, hogy ha nem valós gazdasági esemény történt a felek között, akkor a felperes milyen okból utalt át az Rt. részére a számlákon szereplő összegekkel azonos összegeket a

tankolások időpontjában.

A felülvizsgálati kérelem tehát alapos, a tényállás felderítetlensége okán a jövedéki törvénysértés megállapítására nem kerülhetett sor.

Kiemeli a Kúria azt is, hogy amennyiben a bankkártya-utalások valóságosak és ténylegesen az Rt. részére megérkeztek, úgy rendelkezésre áll a felperes oldalán olyan okirat, amely hitelt érdemlően a termékek adózott voltát igazolja.

Az alperes által hivatkozott Kúriai ítélet nem azonos tényállást tartalmaz, mégpedig a fizetés módja tekintetében, amely jelen per eldöntése szempontjából lényeges körülménynek tekintendő.

Osztotta ugyanakkor a Kúria az alperesnek az adatok átadására vonatkozó jogi álláspontját, a számlák nagy száma miatt azok kezelhetősége okán került sor azoknak elektronikus adathordozón történő átadására; ez azonban nem jelenti azt, hogy elektronikus okiratokról lenne szó, hanem adatállományok, melyre a felperes által hivatkozott jogszabály nem irányadó.

A fentiekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § /4/ bekezdése értelmében rendelkezett a jogerős ítélet - és egyben az alperesi és elsőfokú hatósági határozat - hatályon kívül helyezéséről, és az új eljárás lefolytatásáról.

A váмhatóságnak az új eljárásban tisztáznia kell a felperes által bankkártyával megfizetett összegek sorsát, azok bevételeként az Rt-nél lekönyvelésre kerültek-e, amennyiben nem, úgy azok visszautalása megtörtént-e. Amennyiben ugyanis a bevételek között fellelhetők, úgy a jövedéki termék adózott volta megállapítható, hiszen a felperes a termékvásárlásért a benne foglalt jövedéki adót megfizette.

A bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperest az elsőfokú és a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az eljárási illeltekre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illeltekéről szóló 1990. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Itv./ 74. § /3/ bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 14-ában foglaltakon alapul.

A Kúria észlelte, hogy a felperes a felülvizsgálati eljárási illelteket megfizette, ennek visszatérítését az állami adóhatóságtól kérheti az Itv. 80. § /1/ bekezdés i./ pontja alapján.

Budapest, 2012. június 14.

***Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó
bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró***

A kiadmány hitelével:

tisztviselő